

Sygnatura akt VI Ka 729/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **20 września 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Bożena Żywioł

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Edyty Lachowiec- Wojtas

Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. (...)w G.

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2016 r.

sprawy **M. B. syna M. i C.,**

ur. (...) we W.

oskarżonego art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 27 kwietnia 2016 r. sygnatura akt IX K 307/14

na mocy art. 437 kpk i art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

VI Ka 729/16

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy uwzględnił apelację wniesioną na niekorzyść oskarżonego M. B. przez oskarżyciela publicznego od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 27 kwietnia 2016r., sygn.akt IX K 307/14.

Wbrew stanowisku sądu pierwszej instancji, który - wskutek uznania, że informacje uzyskane od sądu francuskiego, czyli sądu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, nie są wystarczające do ustalenia wcześniejszego skazania oskarżonego za przestępstwo polegające na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości - zastosował normę art. 114 a § 3 kk, stwierdzić należy, jak trafnie podniósł apelujący, że informacje te /k- 71-72, a także k-211v/ pozwalają na przyjęcie, iż oskarżony został skazany w dniu 14 listopada 2013r. za będący przestępstwem czyn polegający na prowadzeniu pojazdu w stanie po spożyciu alkoholu / 0,87 mg/l w wydychanym powietrzu/ na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na 5 lat. Skazanie jest prawomocne z dniem 25 listopada 2013r.

Logicznie wywiódł też apelujący, że skoro przedmiotowego czynu oskarżony dopuścił się w bieżącym okresie próby, to niewątpliwie ani termin przedawnienia karalności, ani też termin zatarcia skazania jeszcze nie upłynął. Pozostaje też faktem, że sąd francuski nie orzekł wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Jak więc wykazano, wątpliwości w zakresie zasadności stosowania względem oskarżonego art. 114 a § 1 kk, na które powołał się sąd meriti, nie zaistniały, co skutkuje tezą, iż zachodziły podstawy do przyjęcia wobec oskarżonego surowszej kwalifikacji prawnej czynu z art. 178 a § 4 kk.

Sąd Okręgowy podzielił też stanowisko apelującego, że stosowna zmiana zaskarżonego wyroku w tym kierunku przez sąd odwoławczy nie była możliwa z uwagi na ustawowy zakaz wynikający z art. 454 § 2 kpk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r.– bo, stosownie do reguły intertemporalnej z art. 36 pkt 2 ustawy z 27 09.2013r. o zmianie ustawy kodeks postępowania karnego, to ono znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie. Z art.454 § 2 kpk wynika bowiem niemożność orzeczenia przez sąd odwoławczy surowszej kary pozbawienia wolności /a więc także kary pozbawienia wolności po raz pierwszy/ w sytuacji zmiany ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku.

Przestępstwo z art. 178 a § 4 kk zagrożone jest tylko karą pozbawienia wolności. Wymierzenie oskarżonemu kary przez sąd odwoławczy bez naruszenia zakazu wynikającego z art. 454 § 2 kpk byłoby więc możliwe tylko w sytuacji orzeczenia kary łagodniejszego rodzaju, niż kara pozbawienia wolności, poprzez stosowanie regulacji art. 37 a kk.

Tymczasem, w ocenie sądu odwoławczego, dotychczasowa postawa oskarżonego, powtarzalność naruszania prawa, popełnianie podobnych czynów, dopuszczenie się kolejnego występku o takim samym charakterze w okresie próby jednoznacznie przemawia przeciwko zasadności takiego uprzywilejowanego potraktowania oskarżonego.

W tym stanie rzeczy koniecznym było uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Rejonowy winien dokonać prawidłowych ustaleń faktycznych i trafnej oceny prawnej zachowania oskarżonego, przy uwzględnieniu całości materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy.